

**Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2008 — Gosselin
World Wide Moving przeciwko Komisji**

(Sprawa T-208/08)

(2008/C 223/78)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Spółka akcyjna Gosselin World Wide Moving (Deurne, Belgia) (przedstawiciele: F. Wijckmans i S. De Keer, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r., podanej do wiadomości skarżącej w dniu 25 marca 2008 r., w sprawie postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych) w dotyczącej skarżącej części;
- tytułem subsydiarnym, stwierdzenie nieważności art. 1 tej decyzji w dotyczącej skarżącej części w zakresie, w jakim Komisja uznała w nim, że skarżąca w okresie od dnia 31 stycznia 1992 r. do dnia 18 września 2002 r. nieprzerwanie uczestniczyła w naruszeniu, oraz odpowiednio do zmodyfikowanego w ten sposób czasu trwania naruszenia obniżenie nałożonej na skarżącą w art. 2 tej decyzji grzywny;
- tytułem subsydiarnym, stwierdzenie, z podniesionych w zarzutach czwartym lub piątym względów, nieważności art. 2 pkt e) tej decyzji w dotyczącej skarżącej części, oraz odpowiednio obniżenie nałożonej na skarżącą w art. 2 tej decyzji grzywny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z pierwszym podniesionym przez skarżącą zarzutem, decyzja została wydana z pominięciem art. 81 WE. Zgodnie z pierwszą częścią tego zarzutu Komisja nie wykazała należyście, że mogące zostać zarzucone skarżącej działania należy uznać za znaczne ograniczenie konkurencji w rozumieniu art. 81 WE. Zgodnie z drugą częścią tego zarzutu Komisja nie wykazała należyście, że porozumienie, w którym uczestniczyła skarżącą, może w znacznym stopniu wpływać na handel między państwami członkowskimi.

Tytułem subsydiarnym, w drugiej części tego zarzutu skarżącą podnosi, że zaskarżona decyzja została wydana z pominięciem art. 23 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, art. 15 ust. 2 rozporządzenia

nr 17/62⁽²⁾ oraz wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien⁽³⁾. Zdaniem skarżącej Komisja nie uwzględniła tych przepisów przy ustalaniu służących do obliczania kwoty podstawowej grzywny wagi i czasu trwania naruszenia oraz wartości sprzedaży; nie uwzględniła ona ich także ze względu na to, że, in fine, pominęła ona przy obliczaniu grzywny leżące po stronie skarżącej okoliczności łagodzące.

Tytułem subsydiarnym, w trzecim zarzucie skarżącą podnosi, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, w szczególności przy ustalaniu uwzględnianych przy obliczaniu kwoty grzywny wagi naruszenia oraz wartości sprzedaży.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie nr 17: pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 Traktatu (Dz.U. 1962, 13, s. 204).

⁽³⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, str. 2).

Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2008 r. — Strack przeciwko Komisji

(Sprawa T-221/08)

(2008/C 223/79)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Guido Strack (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanych przez Komisję Europejską bezpośrednio lub w drodze przewidzianej w art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 odmowy dorozumianej, w ramach procedury przetwarzania wniosków o dostęp do dokumentów, a w szczególności decyzji z 19 maja 2008 r., będących następstwem wniosków skarżącego o dostęp do dokumentów z dnia 18 i 19 stycznia 2008 r. oraz wniosków potwierdzających skarżącego z dnia 22 lutego, 18 kwietnia i w szczególności 21 kwietnia 2008 r., w części, w której zawierają one całkowitą lub częściową odmowę;

- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego, z tytułu poniesionej przez niego w związku z przetwarzaniem jego wniosków szkody niematerialnej i doznanej krzywdy, zadośćuczynienia w odpowiedniej wysokości, jednakże co najmniej w symbolicznej wysokości 1 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący skierował do Komisji w dniach 18 i 19 stycznia 2008 r. wnioski o dostęp do wielu dokumentów. Jako że przynajmniej częściowo nie uzyskał on dostępu do tych dokumentów w przewidzianym w tym celu terminie, wnosi on niniejszą skargę.

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi w szczególności, że pozwana naruszyła art. 255 WE oraz rozporządzenie nr 1049/2001⁽¹⁾. Skarżący zarzuca także naruszenie zasady dobrej administracji, art. 41 i art. 42 Karty praw podstawowych oraz zasad odnoszących się do konieczności uzasadnienia decyzji odmownych na podstawie art. 253 WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, str. 43).

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2008 r. — Sanatur przeciwko OHIM — Sektkellerei Schloss Wachenheim (life light)

(Sprawa T-222/08)

(2008/C 223/80)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Sanatur GmbH (Singen, Niemcy) (przedstawiciel: M. Wiume, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sektkellerei Schloss Wachenheim AG (Trewir, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 marca 2008 r. w sprawie R1257/2006-1;

- zmiana zaskarżonej decyzji w celu oddalenia odwołania;
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „life light” dla towarów z klasy 32 (zgłoszenie nr 3 192 481)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Sektkellerei Schloss Wachenheim AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: niemiecki graficzny znak towarowy „LIGHT live” dla towarów z klasy 32 (znak towarowy nr 302 00 216)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾ z uwagi na brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do kolidujących ze sobą znaków towarowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2008 r. — Iranian Tobacco przeciwko OHIM — AD Bulgartabac (Bahman)

(Sprawa T-223/08)

(2008/C 223/81)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Iranian Tobacco Company (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat M. Beckensträter)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: AD Bulgartabac Holding (Sofia, Bułgaria)